

Lahtha leſtnaene.

Kästal 1724 Marti kuul olli ilmoke kūlm ja uddune ning Ladoga^{*)}) járwe ümberkaudsed ranna- mehhed fulutasid kangel tormi peale tullemas ollewad. Üks priist noor laewamees astus emmaga omma fauna urtsikust välja. Vata, armas Tehwan, ütles emma, mis farwa járw on, ja kuida ta furja ilma åhwärdab. Kui mind armastad, ja tänna koo ; mingo laewoke ilma sinnota, kus tahhab ; se olleks sul liig julgus ollewad, kui ussal- daksid nisugguse ilmaga merrele minna. Ügga poeg kostis : Emmaake ! sa olled wågga arra werrega, ma ollen kül jo furjema ilmaga merre peál olnud ; laewoke on jo rannas walmis, mul on ka seál pool járwe teggemist, ei ma woi mahhajáda. Laewameeste fartmatta meel emmagi süddant jälle finni- tas, et omma poega ennam ei feland, waid tedda wågga armsaste Jummalaga jättis. Ügga peagi langes fartus ja hirm ueste temma peale. Sest tuul läks ifka fangemakse, ja weewood lange sid kui kõrged mäed laewokesse taggaotsa peale, et keik, kes seál peál ollid, ühtepuhko wet piddiwad välja- lopima. Minuks kippas, kui näggi et eddasí ei

sündinud souda, kaksis laewofest koo pole ümber- pbörda ; agga ümberkallates aias ta ühhe leedselja peale finni. Keikide käed ollid kül likumas tedda lahtipeästma, agga se ei moödund suggugi. Mitto laewameest ja neid, kes ollid laewa peál, hakkasid jo meelt ärraheitma, kui sure rõmoga näggivad, et üks surem laew, mis sealt mitte kaugel ärra olli, nende häddä olli tähhelepanud, ja neile ühhe padi appi satis. Abbi olli ka fibbedaste tarvis. Se weike laewoke olli wet täis, et kül nouti sedda weest tühhendada ; muist laewalised ollid joobnud, muist otsekui seggasid arrust, nenda et kipparil abbimehhi ei olnud, leedselja peált laewa lahti peasta, muud kui Tehwan ja kaks madroši.

Se iggatsetud paat olli kül appi joudnud ; ogga temma madrosid kartsid wågga liggi aiades, nenda et nende abbißt suggu asja ei olnud, ja laewameeste lotus lõppekorral olli. Ügga niüd lasti sest sure- mast laewast üks teine paat wette, ja se joudis, mehhise soudmissee warral, veel parrajal aial liggi. Selle padi madrosid, neid eßimeessi nende kartusse ja holetusse párrast augutades, hakkasid kohhe töle, ja üks kanna, pikk laewamees hüdis : pojid, seie ! kāige minno járel. Õsse heitis kohhe ommad peál- misseed rided seljast ärra, kargas wette ja kõndis leedselja pole. Teised tullid rutto temma járel ; keik hakkasid ühhe nou ja jouga töle ning peagi olli

^{*)} Ladoga jõiv on faunis suur, mouni pennikoormi Peterburri linnaast ärra, ja joosib Neva jõgi temmasti välja Peterburi linnaast läbbi, Some merre karla sisse.